

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Dr K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Prof. Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr C. Bouma, 's Gravenhage; Dr K. Fernhout, Vreeland; Prof. Dr F. W. Grosheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's Gravenhage; Dr J. W. Marmelstein, Amsterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr D. Postma, Burgersdorp (Zuid-Afrika); Dr A. Ringnalda, Soerabaja; Dr J. C. Rullmann, Wassenaar; J. Strikwerda, Dokkum; Dr J. Thijs, Zwolle; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Franeker; Mr J. A. de Wilde, 's Gravenhage.

Adres der Redactie:

Prof. V. HEPP, Van Breestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.

Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 35 ct. p. regel. — Losse nummers f0.15.

Het eindredacteurschap wordt thans weer waargenomen door Prof. Dr V. Hepp. Tot nadere aankondiging is zijn adres: Duitse Kampweg 10, Wolfhezen.

INHOUD: Uit de Schrift: Allen, die met u varen. (Hand. 27: 24). — Kerkelijk Leven: Als ik Chr. Historisch was... IV. De Wis- en Natuurkundige faculteit aan de V. U. compleet. Indrukken van den dag. — Zending en Evangelisatie: Art. 16 der Zendingsoorde. — Uit de Huislandsche Kerken: Perseuwsche. — Perseuwsche. — Kerknieuwe.

UIT DE SCHRIFT

Allen, die met u varen.

Vrees niet, Paulus! Gij moet voor den Keizer gesteld worden; en zie, God heeft u geschonken allen, die met u varen.

Handelingen 27: 24.

Van hoe rijken zegen is Paulus' aanwezigheid op het schip naar Rome geweest voor allen, die met hem voeren. Ze zijn om zijnerwille behouden gebleven.

Wel was het geen zaligmakende genade, die God daarin aan hen bewees. Zijn zegen kwam voort uit Zijne algemeene goedheid, en bleef tot het natuurlijke leven beperkt. Maar ook zóó, — als levensbehoud van hen, die anders in den storm eene prooi der golven waren geworden — was het eene uitnemende weldaad Gods. De dag der genade en de gelegenheid tot bekeering werd voor deze heidenen verlengd. En kan hun verblijf op het eiland, met den apostel in hun midden, die van zijn God niet gezwegen heeft, en de wonderen des Heeren heeft doen zien, niet voor meerderen tot eenwige zaligheid hebben gestrekt?

Deze weldadigheid nu is den schepelingen bewezen om Paulus' wil. Wel is het God, die hier Zijne goedheid bewijst, — en Hij doet dat souverain — maar het Woord, dat 's Heeren engel in den stormnacht tot den apostel spreekt, legt toch het verband tusschen Paulus en het levensbehoud zijner medereizigers: — „God heeft u geschonken allen, die met u varen”. En dat niet om Paulus' persoon zonder méér. Neen, het was om de bedoeling, die God met hem had. „Gij moet voor den Keizer gesteld worden”, — ziedaar Gods oogmerk met Zijn dienaar. De apostel moet in de wereld, tot in haar middelpunt toe, getuigen van den Naam en den dienst des Heeren Jezus Christus. Het gaat dus niet om hem, maar om zijne taak. Het gaat om het werk en de eere Gods, waaraan Paulus dienstbaar is; en het gaat daarin om God zélf.

En om dézen Paulus, — aldus door den Heere geroepen en in Zijn dienst gesteld — spaart God het milieu waarin hij zich bevindt, zijn levensgezelschap. Zij drijven op hem. „Paulus, gij moet voor den keizer gesteld worden; en zie, God heeft u geschonken allen, die met u varen”.

Wij treffen hier eene gedachte aan, die ook elders in de Schrift te vinden is.

God spaart de wereld nog om Zijne kerk. Die kerk is met de wereld in één schip, en van haar vloeit nog zegen af over allen die met haar varen. Welke reden zou God hebben om de wereld langer te blijven onderhouden, zoo er geen kind van God meer in haar midden gevonden werd? Waarom zou het steigerwerk in stand blijven, wanneer het gebouw voltooid is? Maar nu breidt om Zijn volk de sparende goedheid Gods zich nog uit ook over Zijne vijanden.

Dit moge de gemeente des Heeren vertroosten. Al vindt haar woord weinig plaats, en al krimpt haar invloed in, — de zegen, dien God van haar doet uitgaan, is veel rijker dan zij vermoedt.

En dit gaat niet slechts door voor het groote schip der menscheit, maar ook voor de kleinere schepjes van elks eigen levensmilieu. Daar is een gezin, waarin alleen vader of moeder of een der

kinderen God vreest, en de anderen vijandig zijn. Of daar is een wereldsch huis, waar slechts een enkele vrome ondergeschikte is. En het smart hun, dat zij zoo weinig ten zegen zijn; met hun overtuiging wordt niet gerekend; en zij zwijgen soms maar, omdat hun waarschuwend woord nog méér vijandschap uitlokt. Laten ze vertroost zijn. Hun aanwezigheid op dat schip houdt veel meer zegen in, dan zij berekenen. Om hunnentwil doet God nog zooveel sparende goedheid over hun kring dalen, terwijl Hij anders met Zijn oordeel niet langer wachten zou. En wie zal zeggen, — gelijk op het eiland van Paulus' schipbreuk — welke eeuwige zegen in dien verlangden genadetijs nog kan voortkomen uit den godzaligen wandel en een getrouw getuigenis van dien enkeling.

Maar dat laatste hebbe dan ook onze volle spanning.

„Gij moet voor den keizer gesteld worden”, — dat was Paulus' waarde voor God; en vandaar vloeide zegen af op hen die met hen voeren. Zoo zal het ook bij ons zijn. Wij worden door God gesteld in het midden van deze wereld, om te getuigen voor Zijn Naam en eere. Dat is onze waarde, en daarin ligt de velerlei zegen voor onze omgeving. Niet in onze personen, maar in onze taak voor den Heere.

Zoeke dan ieder daarin getrouw te zijn; elk op het gebied waar hij leeft en werkt; en elk naar de wijze, die op dat gebied vereischt wordt.

Zoo zullen wij ten zegen zijn voor allen, die met ons varen.

U.

v. A.

KERKELIJK LEVEN

— Als ik Christelijk Historisch was, IV.

Een laatste opmerking, welke aan mijn eigenlijk onderwerp voorafgaat, wensch ik te maken naar aanleiding van wat „De Nederlander” schreef in het hoofdartikel, dat ik een vorig maal grotendeels citeerde.

Het blad meende, dat de A.-R. partij zich wel driemaal zou bedenken, eer zij verandering van het wezen onzer huidige openbare universiteiten voórstaan gaat. En het liet daarop volgen: „Het zal wel blijven bij het bestaande, dat tot heden door allen als normaal werd aanvaard”.

Deze passage verraadt zoowel vergeetachtigheid ten aanzien van de historie als blindheid voor de feiten.

De A.-R. partij heeft zeer zeker in deze geenerlei uitspraak gedaan.

Maar wel hebben antirevolutionairen hun oordeel hierover ten beste gegeven.

Daar heeft wel verschillende waarde, maar met dit oordeel dient toch te worden gerekend.

Men mag niet generaliseeren. Men mag niet concludeeren: DE antirevolutionairen staan dit voor.

Doeh er zijn in elk geval antirevolutionairen geweest — en tot hen behoort ook Dr Kuyper — die wel degelijk principiëel het wezen onzer huidige openbare universiteiten veroordeelden en praktisch verandering zeer goed mogelijk achtten.

Voor al één idee werd sterk gepropageerd, n.l. om elke universiteit zooveel mogelijk tot een eenheid te maken.

Men dacht het zich zóó: indien in Leiden enkel hoogleraren werden benoemd, die de modernistisch-liberalistische wereldbeschouwing waren toegedaan, in Utrecht Gereformeerde en in Groningen ethische en evangelische professoren, zou daarmee wel niet het ideaal zijn bereikt, maar het zou toch een aanmerkelijke verbetering beteekenen van den huidige toestand. Aan de Roomschen zou, indien zij dit begeerden, een nieuwe universiteit moeten worden geschonken.

Al zijn hieraan vele bezwaren verbonden, en al zou dit den voorstanders van bijzondere universiteiten niet bevredigen, omdat zij de universiteit aan staatsbemoeijing willen onttrekken, volkomen onuitvoerbaar, gelijk „De Nederlander” het kwalificeert, is dit toch niet.

De universiteitsgedachte zou hierin althans eenigermate tot haar recht komen, terwijl ze nu aan de openbare universiteiten verloren is geraakt.

Er is alzoo over deze zaak meer nagedacht, dan men uit de beweringen van „De Nederlander” zou afleiden.

Maar dat niet alleen.

Ook de diagnose: blindheid voor feiten, moet gesteld.

Hoe „De Nederlander” kan poneeren, dat de bestaande toestand „tot heden door allen als normaal werd aanvaard”, is ons een raadsel.

Let wel: door allen.

Maar de Gereformeerden dan!

En de Roomschen!

Zegt het bestaan van de Vrije Universiteit te Amsterdam en van de R.-K. Universiteit te Nijmegen „De Nederlander” dan heelmaal niets?

Of denkt het blad, dat zij, die deze inrichtingen voor Hooger Onderwijs hebben gesticht en zij, die haar thans instandhouden, van oordeel waren, daarmee een abnormale daad te verrichten?

Als voor hen de bestaande toestand aan de openbare universiteiten normaal was, wat dreef hen dan tot de oprichting van bijzondere universiteiten?

Dat in abnormale omstandigheden abnormale middelen te haat worden genomen, laat zich verklaren.

Maar het zou pure dwaasheid zijn tegenover het normale iets abnormaals te begeeren en tot stand te brengen.

Men zou daardoor blijk geven zelf abnormaal te zijn.

Of behooren de voorstanders van het bijzonder Hooger Onderwijs niet tot die „allen” van „De Nederlander”?

Dan zijn allen niet allen meer.

We kunnen niet onderstellen, dat „De Nederlander” is bevangen door liberalistische hooghartigheid, welke hen, die het niet met hen eens zijn, eenvoudig buiten het meetellend deel der natie stelt.

Van welken kant men deze uitdrukking ook beziet, ze levert nooit een goeden zin op.

We houden ons dan ook voor een juiste exegese ten zeerste aanbevolen.

Met eenig ongeduld zien we daarnaar zelfs uit.

Ik kom nu tot de zaak zelf.

Als ik Christelijk Historisch was...

Ik zeide al, dat het uiterst lastig is, zich anderer overtuiging voor een oogenblik tot de zijne te maken.

In het bijzonder geldt dit, wanneer de overtuiging van die anderen weer uiteenloopt. Of wil men, als zij konsekwent zijn, moet uiteenloopen.

Want zoo staat het toch feitelijk bij de Christelijk Historischen.

Over art. 36 der Nederlandsche Geloofsbelijdenis denken niet alle Christelijk Historischen eender.

Er zijn er, die het tot de taak van de Overheid rekenen „om te weren en uit te roeien alle afgodderij en valschen godsdienst”.

Durft men de konsekwentie daarvan aan, dan mag h.v. geen atheïst, geen evolutionist aan de openbare universiteiten benoemd worden. Om nu van de Roomschen te zwijgen.

Zulke Christelijk Historischen kunnen met den bestaanden toestand aan de openbare universiteiten geen vrede hebben.

Want materialisme en evolutionisme tierden er welig.

Het modernisme is aan sommige overwegend.

Van hen mocht worden verwacht, dat zij een actie op touw zouden zetten om de Overheid aan haar taak te herinneren.

Als ik zulk een Christelijk Historische was, dan zou ik alle beschikbare middelen te haat nemen om

„Huize Jacoba”
erstraat 47,
AAN ZEE.
n, vlak bij Zee en
Keuken, billijke
naseizoen goed-
en.
gen te verkrijgen
l, Wassenaar.

LAKEN.

ion PILGERRUHE.
bij Bosch. Goede
nds „Andacht”.
Prosp. en inlicht.
I. H. VERHAVE,
9, s-Gravenhage.

IN JUWELEN
WERKEN EN
JOGES

NHARDI

11 - Tel. 12571

ENHAGE.

edig en billijk

ders(sters)
Kuikens?

Kilo 30 cent.

zaad

Kilo 20 cent.

zaad

Kilo 18 cent.

per 100 pond.

ederhandel

N LAAR,

Telef. 22232

rdusstraat 67

ERWARMING

VOORZIENING

DER MEIJ

RTSTRAAT 12

ION 25818

ERDAM

RU - Kokorij

. KUIPERS

cht 1863.

tr. 22, Haarlem

10508.

ALITYT „DE BESTE”

ialiteit:

Mors d'oeuvre varié

KOERT

53 - DEN HAAG

on 90583.

aplule's

n Wandelstokken

en Repareeren

B. KNOPPER

PARTERRE

155, Amsterdam

on 80358

voor vergrootingen

MELKINRICHTING

n - Telefoon 462

ELP

rt prima

ELKPRODUCTEN.

IJYER - DEN HAAG

n Schilderwerken

enmaker

De Ruyterstraat 8a

Ruyterstraat 10

nummer 84729

oon 14527

DE WIT

r, Wasch-

kinrichting

WESTEN”

at 9 - ROTTERDAM

oon 33677